

Υπό Γερασίμου Μοναχού Μικραγιαννανίτου

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὥς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Λκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Καί εὐθύς ψάλλομεν·

Ἦχος Ἀ Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Ἀπολυτικιον

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος ᾠ̣̈ Δι̇

Ὡς ἀθληφόρος εὐκλεῆς τοῦ Σωτῆρος, καὶ τῶν θαυμάτων ἀνεξάντλητος κρήνη, καὶ βοηθὸς ἡμῶν ἐν περιστάσεσι, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι λοιμικῶν νοσημάτων, καὶ πάσης στενώσεως καὶ ἀνάγκης καὶ βλάβης, τοὺς ἀδιστάκτω πίστει καὶ στοργῇ, ἐξαιτουμένους, Βαρβάρα, τὴν χάριν σου.

Ὡς α θλη φο ο ρο ος ευ κλε ης του Σω τη
ρος και των θαυ μα α των α νε ζαν τλητος
κρηνη και βο η θος η μων εν πε ρι στα
σε σι προ φθα σον και λυ τρω σαι λοι μι
κων νο ση μα των και πα σης στε νω σε ως και
α να γκης και βλα βης τους α δι στα κτω
πι στει και στορ γη ε ζαι του με νους

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Bar βα ρα την χα α ριν σου
Δόξα.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας Βαρβάρας. Ἦχος δ'

Ἦχος δ' Δι' ^MBar βα ραν την α ^Bγι αν τι
μη σω μεν ^Mεχ θρου γαρ τας πα ^Bγι δας συ
νε τρι ψε ^Mκαι ως στρου θι ον ερ ρυ σθη
εξ ^Bαυ των βο η θει α και ο πλω του
Σταυρου η Παν σε μνος
^χ ^M ^Δ ^B
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
^χ ^M ^Δ
των αι ω νων α μην
⁶ ^M ^Δ
Ου σι ω πη η σω ω μεν πο τε Θε ο το
⁶ ^Δ
κε τας δυ να στει ει α ας σου λα λειν οι α να ξι

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

οἱ εἰ μὴ γὰρ σὺ προῖστα σοπρεσβεύ
ουσα τίς ἡ μὰς ἐρρύσατο ἐκ τοῦ σου
τῶν κινδύνων Τίς δὲ διέφυλαξεν
ὡς νῦν ἐλευθέρους Οὐκ ἀποστῶμεν
Δεσποινα ἐκ σου σὺς γὰρ δούλους σω
ζεῖς αἰ ἐκ πάντων δεινῶν

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

‘Ο Ν’ ψαλμός χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

ПАРАКЛІСІС АГІАС ВАРВАРАС

Εἶτα ψάλλομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

Ὡς δὲ α'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

$$\approx H_{\chi os} \frac{\lambda}{\pi \delta} N \eta \frac{Q}{\Gamma \alpha}$$

χ^M Γ
 Γ $\mathfrak{A}$ γι α του Θε ου πρε σβευ ε υπε ρ η

μων ἅματα βλύζουσα κρουνηδὸν ψυχῶν
 θεραπεύεις καὶ σωμάτων πάθη δεινά, τῶν
 πίστει καὶ πόθῳ προσιόντων, μεγαλομάρτυς
 Βαρβάρα, τῇ σκέπῃ σου.

N Γ Π M
 α μα τα βλυ υζου σα κρου νη δον

[illegible]

 Θη δει να των πι στει και πο θω προ σι ον

των Μεγαλομαρτυς Βαρβαρτησκεπη

σου

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

μω^Γ
ων^Δ

Ἀθλήσεως, μάρτυς, ταῖς ἀστραπαῖς,
σκεδάνεις πνευμάτων ἀκαθάρτων τὸν
σκοτασμόν, καὶ ρῶσιν καὶ χάριν καὶ ὑγείαν, τοῖς
ἐν νυκτὶ ἀνατέλλεις τῶν θλίψεων.

^N ^Γ ^Π ^M
Ἀθλη σε ως μαρτυρταῖς ἀστραπαῖς
^Π ^N
σκεδάζεις πνευματῶν ἀκαθάρτων
^Γ ^N ^Γ
τὸν σκοτασμόν καὶ ρῶσιν καὶ χάριν καὶ υ
^N
γείαν τοῖς ἐν νυκτὶ ἀνατέλλεις τῶν θλι
^Γ
ψεων

^Γ ^Δ
Ὁ ξα Πατρι καὶ Υἱὸ καὶ ἀγιὸ
πνευματι

Κυνοῦσα ἀλήκτως τῷ ποιητῇ, ἀπαύστως
δυσώπει παρρησίᾳ μαρτυρικῇ, ἡμᾶς

ПАРАКЛІСІС АГІАС ВАРВАРАС

ἐκλυτροῦσθαι, ἀθληφόρε, τῶν ἐν τῷ βίῳ
κινδύνων καὶ θλίψεων.

^N ^Γ ^Π ^M
 ρου σου α λη η κ τ ω σ τ ω ποι η τη
^Π ^N
 α παυ σ τ ω σ δυ σω ω πει παρ ρη σι ι α μαρ
^Γ ^N ^Γ
 τυ ρι κη η μας ε κ λ υ τ ρ ο υ σ θ αι Α θ λ η
^N ^Γ
 φο ρ ε των εν τω βι ω κιν δυ νων και θ λ ι ψ ε
^Γ
 ω ν

 K αι νυν και α ει και εις τους αι

 ω νας των αι ω νων α μην

Ἄφθόρως τεκοῦσα σωματικῶς, τὸν πάντων
Δεσπότην ἀφθαρτίζοντα τὸν Ἀδάμ,
κεχαριτωμένη Θεοτόκε, φθοροποιῶν νοσημάτων
με λύτρωσαι.

Θεοτοκίον. Γ^N Γ^Γ   Π
 Α φθo ρως τε κου ου σα σω μα

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

^M — ^Π — ^N — + —
 τι κως τον παν των Δε σπο ο την α φθαρ
 — ^Γ — ^Γ — — — — —
 τι ι ζον τα τον Α δαμ κε χα ρι τω με νη
 — — — — — ^κ — — — — —
 Θε ο το κε φθο ρο ποι ων νο η μα των
^N — ^Γ — ^Γ —
 με λυ τρω σαι

Ὠδὴ γ'
 Οὐρανίας ἀψίδος.

^χ ^M ^Γ — — — — —
^Γ ^Α — — — — —
 γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η
 — ^Γ —
 μων ιαμάτων τήν χάριν, παρὰ Χριστοῦ
 εἵληφας, ὅθεν τὰς πολλές μου ὀδύνας καὶ τὰ
 συντρίμματα, μάρτυς, θεράπευσον καὶ τῆς
 ψυχῆς μου τήν λύπην, εἰς χαρὰν μετάβαλε,
 Βαρβάρα ἔνδοξε.

^Γ ^N — ^Γ — — — — — ^N — — — — — ^Γ —
^Γ ^Α — — — — —
 α μα των την χα ριν πα ρα Χρι στου
 — — — — — ^Γ — — — — —
 ει λη φας ο θεν τας πολ λας μου ο δυ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

νας και τασυντριμμα τα μαρτυς θε ρα πευ
σον και της ψυχης μου την λυπην εις χα
ραν με τα βαλε Βαρβα ρα εν δοξε
α γι α του Θε ου πρεσβευε υπερ η
μων

Μαρτυρίου τὴν τρίβον, περιφανῶς ἤνυσας,
ὄθεν πρὸς ὁδὸν τὴν εὐθειᾶν ἡμᾶς κυβέρονησον,
τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ἐξ ἀτραπῶν ἀπωλείας,
τῇ προμηθεστάτῃ σου, Βαρβάρα, χάριτι.

Μαρτυ ρι ου την τρι βον περι φα νως
η νυ σας ο θεν προς ο δον την ευ θει
αν η μας κυβερνη σον των εντο λων του Θε
ου εξ α τραπων α πω λει ας τη προ μη

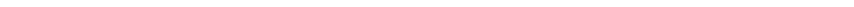
ПАРАКЛІСІС АГІАС ВАРВАРАС

Θε στα τη σου Βαρ βα ρα χα ρι τι

 Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω

πνευματι

Ἀσθενείαις βαρεΐαις καὶ ἀλγεινοῖς πάθεσι,
διὰ παραπτώσεων πλῆθος δεινῶν ἐτάζομαι,
ὅθεν κραυγάζω σοι, τὸν τῆς ὀδύνης μου πόνον,
κούφισον, πανεύφημε, θεία σου χάριτι. . ὦ

Γ^N Γ Γ^N Γ
 $\mathfrak{A}$ σθε νει αις βα ρει αις και αλ γει νοις

πα θε σι δι α πα ρα πτω σε ων πλη θος

δει νων ε τα ζομαι ο θεν κραυ γα ζω σοι τον

της οδυνης μου πονον κου φισον πα

νευφημε + θει ασουχαρι τι

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

ω ναςτων αι ω νων α μην

Ρυπωθείς τῇ κακίᾳ, τὸ τῆς ψυχῆς ἔσβεσα, κάλλος καὶ ἡμαύρωσα, Κόρη, πράττων τὰ ἄτοπα· σὺ οὖν με λύτρωσαι, τῆς πονηρᾶς συνηθείας, καὶ τῆς μετανοίας μου, τὸ φῶς ἀνάτειλον.

Ρυ πω θεις τη κα κι α το της ψυ χης
ε σβε σα καλ λος και η μαυ ρω σα Κο ρη
πρατ των τα α το πα Συ ουν με λυ τρωσαι
της πο νη ρας συ νη θει ας και της με τα
νοι ας μου το φως α να τει λον

Διάσωσον, μεγαλομάρτυς Βαρβάρα, τοὺς σοὺς οἰκέτας, πάσης βλάβης καὶ νοσημάτων καὶ θλίψεων, καὶ τοῖς θερμῶς σε καλοῦσιν ἀεὶ βοήθει.

Δι α α α σω ω ω σον Με γα λο

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

μαρ τυς Βαρ βα ρα τους σους οι κε ε τας πα
σης βλα βης και νο ση μα των και θλι ψε ων
και τοις θερ μως σε κα λου σιν α ει βο η
θει
πι ι ι βλε ε ε ψον εν ευ με
νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε ε πι
την ε μην χα λε πην του σω μα τος κα κω σιν
και ι α σαι της ψυ χης μου το αλ γο ο ο
ος

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κάθισμα. Πρεσβεία θερμή.

Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

Θαυμάτων πηγάς, Βαρβάρα,
ἀναβλύζουσα, προφθάνεις θερμῶς, τοὺς
ἐπιβοωμένους σου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον, καὶ
διώκεις λοιμῶδη νοσήματα, διὰ τοῦτο
βοῶμέν σοι, σεμνή· τῆς τούτων ἡμᾶς ρύμης
διάσωζε.

^{χ̣} ^M ^Δ ^Δ
Θαυμάτων πηγὰς Βαρβάρὰ ἀνα

^υ ^υ ^Δ ^υ ^υ ⁺ ^υ ^υ
βλύζουσα προφθάνεις θερμῶς τοὺς ἐπι

^υ ^υ ^B ^υ ^υ ⁶ ^υ ^υ ^υ ^Δ
βοωμένους σου τὸ ὄνομα τὸ ἅ

^υ ^υ ⁺ ^υ ^υ ^υ ^υ ^υ ^υ ^υ
γιὸν καὶ διώκεις λοιμῶδη νοσήματα

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

δι α του το βο ω μεν σοι σε μνη Της του

των η μας ρυμης δι α σω ζε

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε

Ἦχος πλδ Γα

Ἄ γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η

μων

Τὰς ἐνέδρας τοῦ δράκοντος, ἅς τεκταίνει, μάρτυς καθ' ἡμῶν σύντριψον, τῇ ταχείᾳ ἀντιλήψει σου, καὶ τῆς τούτου βλάβης ἡμᾶς ἀπάλλαξον. .

Τας ε νε δρας του δρα κον τος ας τε κται

νει μαρ τυς καθ η μων συν τρι ψον τη τα

χει α αντι λη ψει σου και της του του βλα βης

η μας α πα λλα ξον

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

^χ^Μ^Γ
Α γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η

μων
Υ ποπέσας ταῖς θλίψεσιν, ὡς
παραπικράνας Χριστὸν τὸν εὖσπλαγχνον, ἐκ
καρδίας ἀνακράζω σοι· λῦσον, ὦ Βαρβάρα, τὴν
ἀθυμίαν μου.

^Μ^Ν^Γ
Υ πο πέσας ταις θλι ψε σιν ὡς πα ρα πι
κρά νας Χρι στον τον ευ σπλα χνον εκ καρ
δι ας ἀ να κρα ζω σοι Λυ σον ω Βαρ βα ρα
την α θυ μι αν μου

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
πνευ μα τι

Σωτηρίαν ἐξαίτησαι, καὶ ἀρρωστημάτων τὴν
ἀπολύτρωσιν, καὶ εἰρήνην τε καὶ ἔλεος, τοῖς σὲ
ἀνυμνοῦσι, Βαρβάρα πάνσεμνε.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

^Μ
Γωτη ριαν ε ζαι τησαι και αρ ρω στη
^Ν
μα των την α πο λυ τρω σιν και ει ρη
^Γ
νην τε και ε λε ος τοις σε α νυ μνου σι Βαρ
βα ρα παν σε μνε

και νυν και α ει και εις τους αι
ω νας των αι ω νων α μην

Τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, ἴασαι
Παρθένε, τῇ σῇ χρηστότητι, καὶ παθῶν με
σκότους λύτρωσαι, τῇ φωτοχυσίᾳ τῆς προνοίας
σου.

Θεοτοκίον. ^Μ
Τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν ι α
^Ν
σαι Παρ θε νε τη ση Χρη στο τη τι και
^Γ
πα θων με σκο τους λυ τρω σαι τη φω το χυ

ПАРАКЛІСІС АГІАС ВАРВАРАС

σι α της προ νοι ας σου

Ὡς ἔστι
Φῶτισον ἡμᾶς,

χ^M Γ
 Γ $\mathfrak{A}$ γι α του Θε ου πρε σβευ ε υπε ρ η

μων

Ἡ θεοειδής ἀρωγή σου ἡμῖν γένοιτο, ὥστε
αὖρα ἀναψύξεως, σεμνή, πειρασμῶν ἀποσβεν-
γύουσα τὸν καύσωνα.

το ω σ πε ρ αυ ρ α ε να ψ υ ξ ε ω ς σε μ ν η

πειρασμων αποσβεννυσαν τον καυσο να

χ^M Γ
 Γ $\mathfrak{A}$ γι α του Θε ου πρε σβευ ε υπερ η

μων

Νόσων χαλεπῶν καὶ ποικίλων περιστάσεων,

ПАРАКЛІСІС ЯГІАС ВАРВАРАС

καὶ δεινῶν ἐπιβουλῶν καὶ ἀναγκῶν, ἄνωτέρους,
ὦ Βαρβάρᾱ, ἡμᾶς φύλαττε.

Ἡ ὁ σὼν χα λὲ πῶν καὶ ποι κι λῶν πε ρι στὰ
 σε ὼν καὶ δει νῶν ἐ πι βου λῶν καὶ ἀ να
 γκῶν ἀ νῶ τε ροὺς ὦ Βαρ βα ρα ἡ μᾶς φυ λατ
 τε

 Δοξα Πατρι και Υι ω και α γι ω

Κέπη ἄρραγής, καὶ προστάτις καὶ ἀντίληψις, καὶ θερμὴ πρὸς τὸν Χριστὸν καταλλαγή, ἡμῖν ἔσο ἐν τῷ βίῳ, καλλιπάρθενε.

κε πη αρ ρα γης και προ στα τις και α
ντι λη ψις και θερ μη προς τον Χρι στον κα τα λ
λα γη η μιν ε σο εν τω βι ω κα λ λι παρ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Θε νε

Και νυν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μην

“Υψωσον ἡμῶν, τὴν διάνοιαν, Πανάμωμε, ἐξ ὑλώδους προσπαθείας μοχθηρᾶς, πρὸς ἁγίας ἀναβάσεις θείου ἔρωτος.

Θεοτοκίον. Υψωσον η μας την δι α νοι αν

Πα να μω με εξ υ λω δους προ σπα θει ας

μο χθη ρας προς α γι ας α να β α σεις Θει ου

ε ρω τος

Ὡδὴς
Τὴν δέησιν ἐκχεῶ

Ἀ γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

μῶν

Νοσήματα χαλεπὰ καὶ χρόνια,
θεραπεύουσα τῇ σῇ προστασίᾳ, τῆς τούτων
βλάβης ἡμᾶς ἄνωτέρους, μεγαλομάρτυς
Βαρβάρα, διάσωζε καὶ πρέσβευε τῷ Ποιητῇ,
τῶν πταισμάτων ἡμῖν δοῦναι ἄφεσιν.

Νο ση μα τα α α χα λε πα και χρο νι
α θε ρα πευ ου σα τη ση η προ στα σι α

της του των βλα βης η μας α νω τε ρους

Με γα λο μαρ τυς Βαρ βα ρα δι α σω ζε και

πρε σβευ ε τω Ποι η τη των πται σμα των

η μιν δου ναι α φε σιν

Ἀγι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η

μῶν **Τ**ὴν δέησιν τῆς ψυχῆς μου πρόσδεξαι,

ПАРАКЛІСІС ЯГІАС ВАРВАРАС

ὥς θυμίαμα εὐῶδες, Βαρβάρᾳ, καὶ δυσωδίας
παθῶν ἀκαθάρτων, τὴν μολυνθεῖσαν καρδίαν
μου κάθαρον, καὶ τοῦ νοός μου τὰς πολλάς,
ἐκτροπὰς ἐπανόρθωσον δέομαι.

την δε η σι ι ν της ψυχης μου προσ
δεξαι ως θυ μι αμα ευ ω ωδες Βαρβα ρα
και δυ σω δι ας πα θων α κα θαρ των
την μο λυν θει σαν καρ δι αν μου κα θα ρον
και του νο ος μου τας πολ λας εκτρο πας ε πα
νορθωσον δε ο μαι
δο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευματι

Ρυσθῆναί με τῶν ἐν βίῳ θλίψεων, καὶ παντοίων ἀναγκῶν καὶ κινδύνων, καὶ ψυχικῆς ἀθυμίας καὶ λύπης, τὸν προσιόντα θερμῶς τῇ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

πρεσβεία σου, τὸν σὸν νυμφίον Ἰησοῦν,
ἐκδυσώπει, Βαρβάρα, ἐκάστοτε.

^Γ ^Α ^Ν ^Ρ ^Υ σθη ναι με ε ε των εν βι ω θλιψε
ων και παντοιων α να γκω ων και κιν δυ νων
και ψυ χι κης α θυ μι ας και λυ πης τον
προ σι ον τα θερ μως τη πρε σβει α σου τον
σον Νυμφιον Ι η σουν εκ δυ σω πει Βαρ βα ρα
ε κα στο τε

^Γ ^Α ^Ν ^Γ ^Α ^Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

Ἰάτρευσον τὴν νοσοῦσαν ψυχὴν μου,
μυστικῇ ἐπισκοπῇ σου, Παρθένε, καὶ τὰς τοῦ
σώματος παῦσον ὀδύνας, καὶ τῶν πταισμάτων
μοι δώρησαι ἄφεσιν· σὺ γὰρ προστάτις μου
θερμὴ, καὶ ἐν σοὶ πεποιθῶς διασώζομαι.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

α τρευ σο ο ον την νο σου σαν ψυ
χη ην μου μυ στι κη ε πι σκο πη η σου Πα ρ θε
νε και τας του σω μα τος παυ σον ο δυ
νας και των πται σμα των μοι δω ρησαι α φε σιν
Συ γαρ προ στα τισ μου θερ μη και εν σοι
πε ποι θως δι α σω ζομαι

Διάσωσον, μεγαλομάρτυς Βαρβάρα, τοὺς
σοὺς οἰκέτας, πάσης βλάβης καὶ νοσημάτων καὶ
θλίψεων, καὶ τοῖς θερμῶς σε καλοῦσιν αἰεὶ
βοήθει.

Δι α α α σω ω ω σον Με γα λο
μαρ τυς Βαρ βα ρα τους σου σι κε ε τας πα
σης βλα βης και νο ση μα των και θλι ψε ων

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

και τοις θερ μως σε κα λου σιν α ει βο η
 θει
 πι ι ι βλε ε ε ψον εν ευ με
 νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε ε πι
 την ε μην χα λε πην του σω μα τος κα κω σιν
 και ι α σαι της ψυ χης μου το αλ γο ο ο
 ος

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

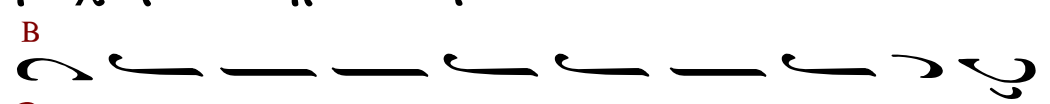
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

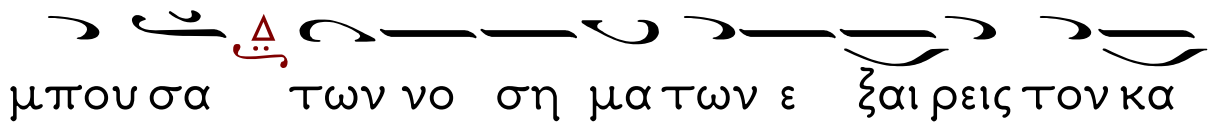
Κοντάκιον. Ὡχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου

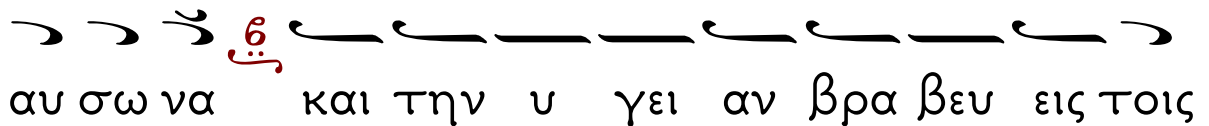
Ὡχος Δι

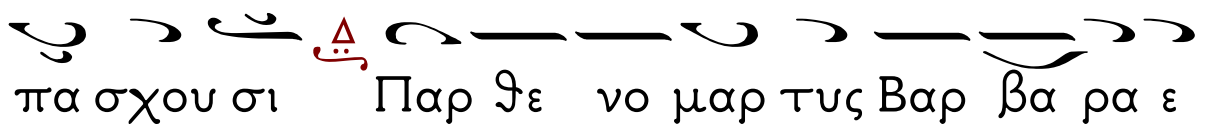
Θαυματουργίαις πολλαῖς διαλάμπουσα,
τῶν νοσημάτων ἐξαίρεις τὸν καύσωνα, καὶ
τὴν ὑγείαν βραβεύεις τοῖς πάσχουσι,
παρθενομάρτυς Βαβθάρα, ἐκάστοτε· διό
σου τὴν χάριν κηρύττομεν.

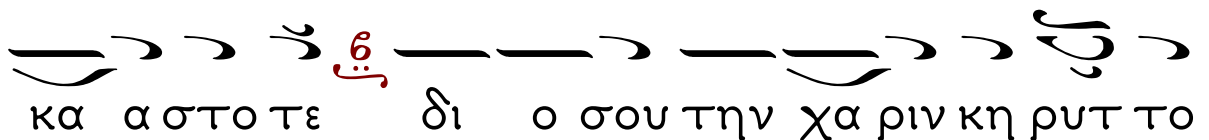
 ^χ ^B

Θαυ μα τουρ γι αις πολ λαις δι α λα

 μπου σα των νο ση μα των ε ζαι ρεις τον κα

 αυ σω να και την υ γει αν βρα βευ εις τοις

 πα σχου σι Παρ θε νο μαρ τυς Βαρ βα ρα ε

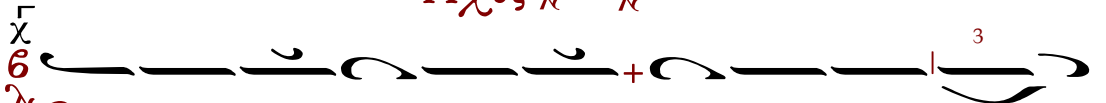
 κα α στο τε δι ο σου την χα ριν κη ρυτ το

 μεν

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Προκείμενον Ὕψος δ'

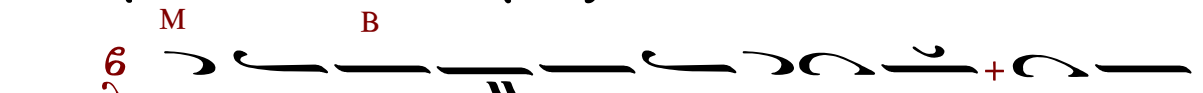
Ὕψος ^Γτος ^β

^Γ
^β
^λ
Θαυμαστος ο Θεος εν τοις α γι οις

 ^β
^λ (δλς)

αυτου

Στιχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

^M ^B
^β
^λ
Θαυμαστο ο ος ο Θεος εν τοις

α γι οις αυτου ου ου ου ου

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῡμα).

Ὁ Ἱερεὺς: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου. **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου
Εὐαγγελίου τό Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

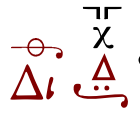
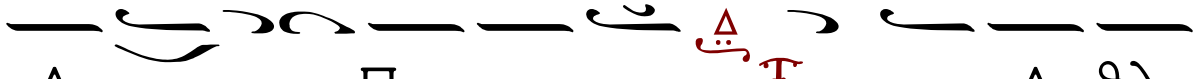
ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ
Εὐαγγέλιον

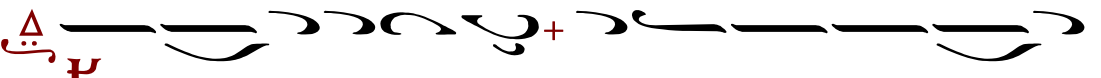
Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (ἐ'. 24-34)

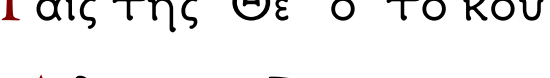
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνή τις οὖσα ἐν ρύσει αἵματος, ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τά παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδέν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τό χειρόν ἐλθοῦσα, ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν, ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. Ἔλεγε γάρ ἐν ἑαυτῇ, ὅτι καν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἅψωμαι, σωθήσομαι. Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνούς τὴν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε: Τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων; Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντα σέ καὶ λέγεις, τίς μου ἥψατο; Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. Ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὁ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πάσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ: Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκε σέ, ὑπάγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

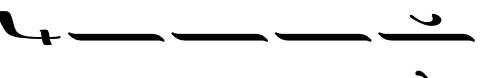
Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Δι'   +
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και

Α γι ω Πνευ μα τι
φο ορου πρε σβει αις ε λε η μον

ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

των αι ω νων α μην
πρε σβει αις Ε ε λε η μον

πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

το με γα ε λε ος σου
και κα τα το πλη

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

ῥος των οικτιρμῶν σου εἰς αὐτὸν λειψὸν το

αὐτοῦ οὐκ ὀμῆμα μου

Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι...

Νύμφη πανακήρατος, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, παρθενία λάμπουσα καὶ στερρᾶς ἀθλήσεως τοῖς παλαίσμασιν, ἀληθῶς πέφηνας, Βαρβάρα θεόφρον, διὰ τοῦτο σοῦ δεόμεθα, πάσης στενώσεος καὶ ἐπηρειῶν τοῦ ἀλάστορος, λυμαντικῶν παθήσεων, καὶ φθοροποιῶν τε μολύνσεων, ἀβλαβεῖς συντήρει, ἡμᾶς τοὺς προσιόντας σοι πιστῶς, καὶ τὴν θερμὴν σου βοήθειαν αἰτοῦντας ἐκάστοτε.

Νύμφη πανακήρατος τοῦ Βασι

λέως τῆς δόξης παρθενία λάμπου

σα καὶ στερρᾶς ἀθλήσεως τοῖς παλαι

σμάσιν ἀληθῶς πέφηνας Βαρβάρα Θε

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

ο φρον δι α του ου το σου δε ο με θα
πα σης στενω σε ως και ε πη ρει ων του
α λα στο ρος λυ μαν τι κων πα θη σε ων
και φθο ρο ποι ων τε μο λυν σε ων α βλα
βεις συν τη η ρει η μας τους προ σι ον τας
σοι πι στως και την θερ μην σου βο η θει αν
αι τουν τας ε κα α στο τε ε ε

Ὁ Ἱερεὺς: ὦσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου,
καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Ὡδὴ ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἦχος λ᾽ ἁ Νη —^ρ Γα

ἡ^χ ^N ^Γ ^Α γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η

μων^Γ

Βοηθοῦσα μὴ παύσῃ, τοῖς ἐν πόνοις τελοῦσι καὶ περιστάσεσι, καὶ ρῶσιν καὶ ὑγείαν, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, τῇ πρεσβείᾳ σου νέμουσα, Βαρβάρα νύμφη Χριστοῦ, τοῖς σὲ ὑμνολογοῦσι.

^M ^Γ ^Βο η θου σα μη παυ ση ^Α τοις εν πο νοις

τε λου σι και πε ρι στα σε σι ^N ^Α και ρω σιν και υ

γει αν και α φε σιν πται σμα των τη πρε σβει α

σου νε μου σα ^N ^Α Βαρ βα ρα νυ υμ φη Χρι στου

^Γ ^N ^Γ ^Α τοις σε υ μνο ο λο γου σι

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

^N ^Γ
Ἄ γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η
μων

Ἡ δοθεῖσα σοι χάρις, ὑπὲρ ἥλιον πᾶσι τῆς
προστασίας σου, ἀπλοῦσα τὰς ἀκτῖνας, παθῶν
τὴν σκοτομήνην, καὶ δεινῶν τὴν ἐπίλυσιν,
διασκεδάζει αἰεὶ, Βαρβάρα καλλιμάρτυς.

^M ^Γ
Ἡ δο θει σα σοι χα ρις υ περ η λι ον
πα σι της προ στα σι ας σου α πλου σα τας
α κτι νας πα θων την σκο το μη νην και δει
νων την ε πι λυ σιν δι α σκε δα α ζει α ει
Βαρ βα ρα κα α λ λι μα ρ τυς

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
πνευ μα τι

Νεκρωθεῖς τῇ κακίᾳ, ἁρρωσθήμασι

ПАРАКЛІСІС АГІАС ВАРВАРАС

πλείστοις νῦν κατατρύχομαι, ἀλλ', ὦ
μεγαλομάρτυς, ἐπίφανον ὑπόθεν, τὴν θερμὴν
σου ἀντίληψιν, καὶ τῶν πολλῶν μου κακῶν,
ρυσθήσομαι ἐν τάχει.

Μ Γ
Γ ρηκρωθειςτηκακιαρρωστημασι
πλειστοις νυνκατατρυχομαιαλλωμεγα
λομαρτυρεπιφανονυψοθεντηνθερ
μηνσουαντιληψινκαιτωνπολλωνμουκα
γωνρυσθησομαιαιενταχει

καὶ νυν καὶ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ

Μολυσμῶν ἀκαθάρτων, καὶ παθῶν ἀνιάτων
ἡμᾶς ἀπάλλαξον, χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ
πᾶσαν ἀφθονίαν, τῶν καλῶν πρυτανεύουσα,
Βαρβάρα νύμφη Χριστοῦ, τοῖς σὲ ἀνευφημοῦσι.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Θεοτοκίον. ^{Μ Γ}
Μο λυ σμων α κα θαρ των και πα
θων α νι α των η μας α πα λ λα ζον χα ραν
και ευ φρο συ νην και πα σαν α φθο νι
αν των κα λων πρυ τα νευ ου σα Βαρ βα ρα νυ
υμ φη Χρι στου τοις σε α νε ευ φη μου σι

Ὁμβροφόρε νεφέλη, τὸν σωτήριον ὄμβρον
σὺ ὑετίσασα, κατάρδευσον τὸν νοῦν μου,
ἀϋλοτάτοις ρείθροις μητρικῆς σου χρηστότητος,
εὐλογημένη Ἀγνή, ἵνα σὲ μεγαλύνω.

Ὡδὴ ἡ'. Τὸν Βασιλέα.

^{Μ Γ}
Ἀ γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η
μων

Υ δασι θείοις, τῆς σῆς λαμπρᾶς
προμηθείας, τῶν παθῶν ἡμῶν κατάσβεσον τὴν
φλόγα, ἵνα σε τιμῶμεν, Βαρβάρα Ἀθληφόρε.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Υ δα σι θει οis της σης λα μπρας
προ μη θει ας των πα θων η μων κα τα σβε σον
την φλο γα ι να σε τι μω ω μεν Βαρ βα
ρα Α α θλη φο ρε
Α γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η
μων

Γενοῦ μοι μάρτυς, καταφυγή ἐν ἀνάγκαις,
ἀντίληψις ἐν λυπηροῖς τοῦ βίου, καὶ ἐν τοῖς
κινδύνοις προπύργιον, Βαρβάρα.

Γε νου μοι Μαρ τυς κα τα φυ γη εν α
να γκαις α ντι λη ψις εν λυ πη ροις του βι
ου και εν τοις κιν δυ υ νοις προ πυρ γι ο ον

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Βαρ βα ρα

Ἄ γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η

μων

Ἐχουσα, μάρτυς, πλουσίαν χάριν Θεόθεν, ἐνεργεῖς αἰεὶ ἐν θαύμασιν ἰάσεις, καὶ δεινῶν ἐξαίρεις ἡμᾶς τοὺς σοὺς ἰκέτας.

Ἐ χου σα Μαρ τυς πλου σι αν χα ριν

Θε ο θεν ε νερ γεις α ει εν θαυ μα σιν ι

α σεις και δει νων ε ζαι αι ρεις η μας τους

σου ους οι κε τας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

πνευ μα τι

Ρείθροις ἄϋλοις, τῶν δωρημάτων σου,

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

μάρτυς, ἐναπόπλυνον τὰ ἔλκη τῆς ψυχῆς μου,
καὶ ὑγείαν δός μοι τῷ πάσχοντι ἀθλίως.

Γ̅Χ̅ Γ̅
Γ̅ Π̅ εἰ θ̅ ροῖς α υ λοῖς των δω ρη μα των
Ν
σου Μαρ̅ τυς ε να πο πλυ νον τα ελ̅ κη
Γ̅
της ψυ̅ χης μου και υ γει αν δο ος μοι τω
Γ̅
πα̅ σχον̅ τι ι α θ̅ λι̅ ως

Γ̅
και̅ νυν̅ και̅ α ει̅ και̅ εις̅ τους̅ αι̅
ω̅ νας̅ των̅ αι̅ ω̅ νων̅ α̅ μην̅

Ἀ̅ γνη̅ Παρ̅ θε̅ νε̅ κα̅ θα̅ γνι̅
καὶ καταύγασον τὸν νοῦν μου τῇ σῇ δόξῃ, ὥς ἂν
ἐκτινάξω τὸν κάρον τῆς ἀπάτης.

Θ̅ ε̅ ο̅ τ̅ ο̅ κ̅ ι̅ ο̅ ν̅ . Γ̅Χ̅ Γ̅
Γ̅ Ἀ̅ γνη̅ Παρ̅ θε̅ νε̅ κα̅ θα̅ γνι̅
Ν
σον̅ την̅ ψυ̅ χην̅ μου και̅ κα̅ ταυ̅ γα̅ σον̅ τον̅
Γ̅
νουν̅ μου̅ τη̅ ση̅ δο̅ ξη̅ ως̅ αν̅ ε̅ κ̅ τι̅ να̅ α̅

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

ζω τονκα ρον τηης α πατης

Ὡδὴ θ'.

Κυρίως Θεοτόκον.

γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η
μων

Σωμάτων ἀσθενείας, καὶ τὰς καχεξίας, τὰς
ἀνιάτους ἰᾶσαι ἐκάστοτε, τῶν προσιόντων,
Βαρβάρα, τῇ προστασίᾳ σου.

Σω μα α των α σθε νει ας και τας κα
χε ξι ι ας τας α νι α τους ι ασαι ε
καστοτε των προ σι οντων Βαρβαρα τη
προστα σι ασου

γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

μ^Γ_{ων}^Δ

Ἰσχὺν τὴν τοῦ βελί^Γα^Πρ θ^Γραῦ^Δσον, ἀθληφό^Γρε,
τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ αἵτησαι, τὴν τῶν
πταισμάτων, Βαρβά^Γρα, ἡμῖν συγχώρη^Δσιν.

Ἰ^Γσχ^Πυν^Γτην^Δτου Βε^Νλι^Γαρ^Δ θ^Γρα^Δυ^Δσον Α

θ^Γλη^Δφο^Δο^Δρε^Δ την^Δκαθ^Δη^Δμων^Δκινου^Δμενην^Δκαι

+ θ^Γη^Δσαι^Δ την^Δτων^Δπται^Δσμα^Δτων Βαρ^Δβα^Δρα

η^Δμιν^Δσυγ^Δχω^Δρη^Δσιν^Δ

Ἄ^Μγι^Γα^Δτου^ΔΘε^Δου^Δπρε^Δσβευ^Δε^Δυπερ^Δη

μ^Γ_{ων}^Δ

Μεγίστη σου ἡ χάρις· πάντας γάρ
προφθάνεις, τοὺς προσφωνοῦντας τὴν κλῆσιν
σου, ἔνδοξε, καὶ βοηθείας ὀρέγεις χεῖρα τοῖς
πάσχουσι.

Με^Γγι^Πιστη^Γσου η^Δχα^Δρις^Δπαν^Δτας^Δγα^Δρ^Δπρο

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

φθὰ α νεις ^λ τους προ σφω νουν τας την κλη σιν
σου ⁺ εν δο ξε ^Γ και βο η θει ας ο ρε γεις
⁺ χει ρα τοις πα σχου σι ^Γ

^Γ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
πνευ μα τι ^Γ

Ὁ δὸν με πρὸς εὐθεΐαν ἔλκυσον Βαρβάρα,
ἐκ τῶν βαράθρων τῆς πλάνης καὶ σύντριψον,
τὴν κατ' ἐμοῦ τοῦ δολίου μανίαν δέομαι.

^Γ Ο ^Π δο ον με προς ευ θειαν ^Γ ελ κυ σον Βαρ
βα α ρα ^λ εκ των βα ρα θρων της πλανης και
συν τρι ψον ^Γ την κατ ε μου του δο λι ου
μα νι αν δε ομαι ^Γ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Και νυν και α ει και εις τους αι

ωναστων αι ωνων α μην

Ύψιστου θεῖε θρόνε, Κεχαριτωμένη, ἀπὸ κοπρίας παθῶν με ἀνύψωσον, πρὸς ἀρετῶν ἀναβάσεις τῇ σῇ χρηστότητι.

Θεοτοκίον. Υψι ιστου Θει ε Θρο νε Κε

χα ρι τω με ε νη α πο κο πριας παθων

με α νυ ψω σον προς α ρε των α να βα

σεις τη ση χρη στο τη τι

Μεγαλυνάρια. Ἀξι ον ε στιν ως α λη

θως μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον την

α ει μα κα ρισ τον και πα να μω μη τον

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

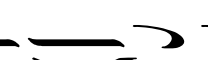
και Μη τε ρα του Θε ου η μων την τι μι
 ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ζο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α
 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν
 την ον τως Θε ο το κον σε μεγα λυ νο μεν

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν
 οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν
 τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

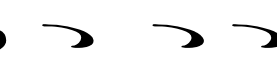
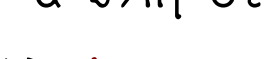
Χαίροις, ἀθληφόρε πανευκλεής, παρθένων ἢ
 δόξα καὶ μαρτύρων ἢ καλλονή· χαίροις ἱαμάτων
 ἢ πολυχέμων κρήνη, Βαρβάρα, τοῦ Σωτῆρος
 νύμφη περίδοξε,

Χαι ροις Α θλη φο ρε πα νευ κλε ης παρ
 θε νων η δο ζα και Μαρ τυ ρων η καλ λο
 νη Χαι ροις ι α μα των η πο λυ χευ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

— ^N ^Γ ^N ^Δ
μων κρη νη ^λ Βαρ βα ρα του Σω τη η ρος
 ^Γ ^Γ
νυμφη πε ρι δο ξε ^λ

Ανθος πανευῶδες καὶ εὐθαλές, ἐκ ῥίζης
φυεῖσα ἀκανθώδους τῆς ἐν Χριστῷ, ὁσμῆς
διαπνέεις, τὴν εὐωδίαν κόσμῳ, ἀθλήσεως
ἀγῶσιν, ὦ καλλιπάρθενε.

^Π ^N ^Γ ^λ
^λ Ἀν θος πα νευ ῶ δες και ευ θα λες ^λ εκ
^Π
ρι ζης φυ ει σα α καν θω δους της εν Χρι
^Γ ^N ^Γ
στω ^λ ο σμης δι α πνε εις την ευ ω δι αν
 ^N ^Γ ^N ^Δ
κο σμῳ ^λ α θλη σε ως α γω ω σιν ^λ ω καλ
 ^Γ ^λ
λι παρ θε νε ^λ

Τοῦ πατρὸς λιποῦσα τὸ ἀσεβές, νύμφη
ἀνεδείχθης τοῦ Σωτῆρος περικαλλής, καὶ αὐτῷ
ὥς προῖκα πολύολβον προσάγεις, ἀθλήσεως
τοὺς πόνους, Βαρβάρα ἔνδοξε.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Του πα τρος λυ που σα το α σε βες νυμ
φη α νε δει χθης του Σω τη ρος πε ρι κα λ λης
και αυ τη ως προ ι κα πο λυ ο λ βον προ
σα γεις α θλη σε ως τους πο ο νους Βαρ
βα ρα εν δο ξε

Ὡραν παριδοῦσα νεανικὴν, καὶ πλοῦτον
καὶ δόξαν καταλείψασά ὡς φθαρτά, τὸν
Χριστὸν ἐξ ὅλης ἡγάπησας καρδίας, καὶ τούτῳ
προσηνέχθης στερροῖς παλαίσμασι.

Ὡραν πα ρι δου σα νε α νι κην και
πλου τον και δο ξαν κα τα λει ψα σα ως φθα ρ
τα τον Χρι στον εξ ο λης η γα πη σας
καρ δι ας και του τω προ ση νε ε χθης

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

στερ ροις παλαισμασι

Πάθη θεραπεύουσα χαλεπά, ἐξαίρετον χάριν, ἐκομίσω παρὰ Χριστοῦ, τὰς λοιμώδης νόσους, ἐλαύνειν ἀνενδότως, ἐξ ὧν ἡμᾶς τῆς λώβης, Βαρβάρα, φύλαττε.

Πα θη θε ρα πευ ου σα χα λε πα ε
ζαι ρε τον χα ριν ε κο μι σω πα ρα Χρι
στου τας λοι μω δεις νο σους ε λαυ νειν α
νεν δο τως εξ ων η μας της λω ω βης
Βαρ βα ρα φυ λατ τε

Πᾶς τις ὁ προστρέχων τῷ σῷ ναῷ, κομίζεται τάχος τὰ αἰτήματα συμπαθῶς· ὅθεν ἡμῶν δέχου, Βαρβάρα, τὰς δεήσεις, καὶ πλήρου τὰς αἰτήσεις ἐκδυσωποῦμέν σε.

Πας τις ο προ στρε χων τω σω Να ω

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Π
κο μι ζε ται τα χος τα αι τη μα τα συμ πα
Γ ρως ρ Ο θεν η μων δε χου Βαρ βα ρα τας δε
N Γ
η σεις και πληρου τας αι τη η σεις Δ ρ εκ δυ
Γ
σω που μεν σε ρ

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Π
Πα σαι των Α γ γε λων αι στρα τι αι
N Π
Προδρο με Κυ ρι ου Α πο στο λων η δω
Γ N Γ
δε κας ρ οι Α γι οι Παν τες με τα της
N Γ
Θε ο το κου ποι η σα τε πρε σβει ει αν Δ ρ
Γ
εις το σω θη ναι η μα α α ρ ρ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ')

Δόξα. **Κ**αὶ νῦν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα. **Κ**αὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ
 Εἶτα ψάλλομεν τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ τυπικοῦ
 Ἀπολυτίκιον.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας Βαρβάρας

ᾠχος ᾠ̣ Δι̣

^ⲗ ^M ^B
^Δ Βαρ βα ραν την α γι αν τι μη σω μεν
^M ^B
⁶ εχ θρου γαρ τας πα γι δας συ νε τρι ψε
^M
⁶ και ως στρου θι ον ερ ρυ σθη εξ αυ των ^Δ
^B
 βο η θει α και ο πλω του Σταυ ρου η Παν σε
⁶
 μνος

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεὸς σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων,

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἔλεων, εὐμενῇ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἔλεως, ἔλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Ὁ Ἱερεύς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν. **Σ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεύς· Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· Δόξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· **Χ**ριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων,

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ)
τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ
καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἀγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ κάτωθι τροπάρια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ἦχος Δι

Μα αρ τυς Α θλη φο ρε του Χριστου
εν δο ξε Βαρ βα ρα Θε ο ο φρον α
ξι ο θαυμαστε πασης περι ι στα σε ως
δει νης α πα αλ λα α ζον και κιν δυ
νων και θλι ψε ων των ε περ χο με νων

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

τους την σην α αν τι λη ψιν ε πι ζη
του ουν τας θερμως Συ υ γαρ βο η θος
εν α να α γκαις και προς τον Χρι στον με
σι τει α πε λεις των πι στως α νευ φη η μου
ντων σε

Δε σποινα α προσδεξαι αι τας δε ησεις
των δου λων σου και λυ τρωσαι η μας
α πο πασης α να α γκης και θλι ψεως
την πα σαν ε ελ πι δα μου εις σε α
να α τι θη μι Μη τερ του Θε ου φυ λα ζον
με υπο τη ην σκε πην σου ου ου

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ἈΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Ὁ Ἱερεύς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων
ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.